

den de eventuelt efterfølgende bringes i land til viderebehandling. Det er hensigten, at reglerne skal omfatte krav til den sundhedskyndige svarende til den nu gældende bekendtgørelse om sundhedskyndigt personale (bekendtgørelse nr. 1 af 2. januar 1990 om sundhedskyndigt personale på havanlæg), således at der kan stilles krav til den sundhedskyndiges uddannelse og kvalifikationer afhængigt af de bemandede anlægs størrelse og, for mobile anlægs vedkommende, varigheden af opholdet på dansk kontinentalsokkelområde. Kravene baseres på en vurdering af mulighederne for at kunne få fornøden behandling i tilfælde af sygdom og personskader. Kravene skal baseres på en individuel risiko og vil afhænge af arbejdets farlighed og muligheden for at få hjælp fra nærliggende anlæg. Således vil der i visse tilfælde kunne kræves en uddannelse og kompetence svarende til en dansk sygeplejerske med jævnlig genopfriskning af skadestueerfaring, mens en uddannelse svarende til den maritime sundhedsuddannelse for officerer i handelsflåden vil være tilstrækkelig i andre tilfælde.

Der vil i denne sammenhæng kunne fastsættes regler om beholdning af lægemidler og medicinsk udstyr samt indretning af behandlingsrum.

Endelig vil der kunne fastsættes regler om sagkyndig bistand. Det er hensigten, at reglerne som udgangspunkt skal følge arbejdsmiljølovgivningen på land. Sagkyndige, der har autorisation på land, kan også benyttes på offshoreanlæg.

Til § 50

Det er nødvendigt, at de personer, der indgår i beredskabet har den fornødne uddannelse. Desuden skal hver enkelt, der opholder sig offshore, gennemgå et kursus i bl.a. brandbekæmpelse, søredning og førstehjælp med henblik på at kunne tage vare på sig selv i en nødsituation. Bestemmelsen i stk. 1 svarer til bekendtgørelse nr. 730 af 18. august 2003 om sikkerhedsuddannelser, øvelser m.v. på visse havanlæg. Der pågår for tiden et samarbejde mellem tilsynsmyndighederne i Nordsølandene med henblik på at harmonisere kravene til offshore sikkerhedsuddannelserne. Dette kan medføre behov for at ændre kravene til de danske sikkerhedsuddannelser. Inden eventuelle nye krav iværksættes, vil de blive forelagt offshoresikkerhedsrådet jf. § 58.

Kravet i stk. 2 medvirker til at nedbringe de sikkerheds- og sundhedsmæssige risici, der er forbundet med arbejdet. Faglig kompetence hænger nøje sammen med mulighederne for at kunne vurdere risici. Ved kompetence forstås en kombination af uddannelse og praktisk erfaring.

Bestemmelsen i stk. 3 svarer til § 28, stk. 3, i sikkerhedsbekendtgørelsen, hvor den nuværende praksis er, at personer under 18 år ikke beskæftiges på offshoreanlæg.

Bestemmelsen i stk. 4 bemyndiger ministeren til at fastsætte regler om de ansattes sikkerhedsuddannelse, herunder til de skoler og andre uddannelsessteder, som udbyder offshore sikkerhedskurser. Endvidere bemyndiges ministeren til at fastsætte krav om uddannelse på andre områder, herunder brøndkontrollkurser, sygeplejerskeuddannelse for offshore medic, cranførerruddannelse og gaffeltruckførerruddannelse. Der kan også stilles krav til uddannelse af personer, der arbejder med stærkstrøm. De angivne eksempler svarer til kravene i den nuværende lovgivning.

Til § 51

Bestemmelserne om regulering af arbejdstid m.v. har baggrund i Europa-parlamentets og Rådets direktiv 2003/88/EF af 4. november 2003 om visse aspekter i forbindelse med tilrettelæggelsen af arbejdstiden (arbejdstidsdirektivet). Direktivet indeholder bl.a. regler, der specielt regulerer arbejdstid, pauser, ferier m.m. i offshoresektoren.

Direktivets regler er minimumsregler, hvor udgangspunktet er sikring af arbejdstagernes sikkerhed og sundhed. Dette gælder både ved fastsættelse af arbejdstidsregler i medfør af overenskomst, ved lovgivning og ved individuel aftale.

Tilrettelæggelsen af arbejdstiden m.v. forhandles i Danmark i vid udstrækning traditionelt mellem arbejdsmarkedets parter.

Stk. 1 gennemfører arbejdstidsdirektivets artikel 16, litra b, under hensynstagen til direktivets artikel 20, stk. 2, vedr. offshoreansatte. Bestemmelsen findes også i § 6 i bekendtgørelse nr. 630 af 1. juli 2003 om visse aspekter i forbindelse med tilrettelæggelsen af arbejdstiden på havanlæg (arbejdstidsbekendtgørelsen).

Stk. 2 gennemfører arbejdstidsdirektivets artikel 3. Bestemmelsen findes i § 5 i arbejdstidsbekendtgørelsen.

Stk. 3 indeholder almindelige bestemmelser om, at udover de i stk. 1 og 2 nævnte krav skal arbejdet i øvrigt tilrettelægges således at der gives rimelige muligheder for hvile- og friperioder. Bestemmelsen sigter bl.a. på, at arbejdsforholdene for ansatte, der undtages fra bestemmelserne i stk. 1-2, er sikkerheds- og sundhedsmæssigt fuldt forsvarlige.

Bl.a. med henblik på fortsat at kunne gennemføre EU-rettens arbejdstidsbestemmelser indeholder stk. 4 bemyndigelse til ministeren til at fastsætte regler om